

However, **הא גט יוצא מתחת ידי שניהם מכשרי רבנן –**
when the גט is released from both their hands the רבנן certify it

OVERVIEW

limited the משנה to cases where there is only one שליח, however if there are two שלוחים the גט is כשר in any event. אביי cited the מחלוקת between the ת"ק and ב', אומרים בפנ"כ וא' אומר בפנ"ח regarding משנה of the סיפא of ר"י in the כשר. but if it would be שניהם מת"י גט יוצא all would agree that it is כשר. The גמרא responded indeed it would be; to which אביי asked so what is the מחלוקת between the ת"ק and ר"י if שניהם מת"י גט יוצא. Our תוספות discusses the necessity of the introductory inference by אביי that if שניהם מת"י גט יוצא it is כשר.¹

מדקדק כן לפי שרוצה לישאל וכי אין גט יוצא כולי במאי פליגי –

because he makes this inference (that גט יוצא מת"י שניהם מכשרי רבנן) **wanted to ask, ‘but if the גט is not יוצא, etc., what is their argument’** (why do the רבנן maintain that it is כשר [שנים אומרי בפנ"כ וא' אומר בפנ"ח] if פסול it is כשר ר"י maintain it is כשר -

דבגט יוצא מתחת ידי שניהם ניחא ליה דפליגי כמו שמפרש בלשון שני² –

For if the גט is שניהם מת"י יוצא, then their argument would be understood, for they argue as it is explained in the second version.

ובלשון שני איפכא וניחא ליה טפי דפליגי באין גט יוצא כולי כמו שמפרש כאן בלשון ראשון –
However in the second version the opposite is true; that it is preferable that the גמרא explains here in the first version³ as the רבנן argue where גט יוצא ר"י
וכעין סוגיא זו⁴ איכא באלו טרפות (חולין דף נח,א) גבי ולד טרפה⁵:

¹ Seemingly this inference is self-evident and not necessary; why does אביי mention it as a lead in to his question.

² This is the לישנא אחרינא which maintains that שניהם מת"י גט יוצא the רבנן invalidate the גט. According to this explanation of the מחלוקת between ר"י and רבנן is whether the reason for בפנ"ח is because of לשמה or קיום. This explanation of the מחלוקת was preferable to אביי in the קמא (than the explanation of איחלופי, which is mentioned ללישנא קמא). Therefore אביי inferred שניהם מכשרי רבנן מת"י גט יוצא, so their מחלוקת is only by גט יוצא, in that case there is not that credible an explanation what they are arguing about.

³ Their argument is whether לאיחלופי; this is preferable (according to אביי in the שני לשון) over the explanation that they are arguing in רבא ורבה. See 'Thinking it over'.

⁴ In our two versions disagree (regarding the view of אביי) whether the preferable way to explain the מחלוקת between ר"י and רבנן is that they argue whether לאיחלופי in such a case, or whether it is preferable that they argue ב' שהביאו גט [They obviously also disagree whether גט is required to say בפנ"ח]. In each version אביי prefers the explanation of the other version.

⁵ There is a מחלוקת there between ר"א and ר"י whether one can bring a ולד טריפה as a קרבן or not. One לשון prefers that we are discussing a case of עיברה ואח"כ נטרפה and the מחלוקת is whether גורם זה זה גורם or not (the male is גורם of היתר). The other לשון prefers that the מחלוקת is where נטרפה ואח"כ עיברה and they argue whether עמו or not (the female is גורם of היתר). There too each לשון prefers the interpretation of the other לשון (regarding a ולד is not a טריפה when it is born). There too each לשון prefers the interpretation of the other לשון (regarding a טריפה ועיי"ש).

And there is a discussion similar to this one in פרק אלו טרפות regarding the offspring of a טרפה.

SUMMARY

The two לשונות in our גמרא have extreme opposite views which is the more preferable way to explain the מחלוקת between ר"י ורבנן, whether it is regarding רבה ורבא, or following the viewpoints of איחלופי.

THINKING IT OVER

states that ובלשון שני it is the opposite (that we prefer the argument between בפנו"נ was instituted because of לשמה or קיום).⁶ Why indeed cannot we say that according to the לשון שני that they argue even in a case where the גט is שניהם, that their argument is whether לאיחלופי or not, just like according to the first לשון?⁷

⁶ See footnote # 3.

⁷ נח"מ.